

3. nap

Isten ismét szólt: „Gyűljenek össze az ég alatti vizek egy helyre és emelkedjék ki a száraz.” úgy is történt. Isten a szárazat földnek nevezte, az összefolyt vizeket pedig elnevezte tengernek. Isten látta, hogy ez jó. Akkor megint szólt Isten: „Teremjen a föld zöldellő növényeket, amelyek termést hoznak, és fákat, amelyek magot rejtő gyümölcsöt teremnek a földön.” úgy is lett. A föld zöldellő növényeket teremt, amelyek termést hoznak fajuk szerint, és fákat, amelyek gyümölcsöt érlelnek, amelyben magvak vannak, a fajtának megfelelően. Isten látta, hogy ez jó. Este lett és reggel: a harmadik nap.

Ter 1, 9-13

Isten gondoskodása: „és látta Isten, hogy ez jó”

Isten ma is szól a fűvön, a zöldegeken, a virágokon, a fákon, és teljes teremtésén keresztül. Felfedezheted benne Isten bölcsességét. Isten például úgy tervezte meg a leveleket, hogy a napsugarakat energiává alakítsák. Gondoljunk csak a fotoszintézisre, amelyen keresztül a napfényből a növény energiát nyer. Napjainkban egyre riasztóbb híreket hallunk a természet állapotával kapcsolatban: globális felmelegedés, szennyezett óceánok, kipusztulóban lévő fajok, az esőerdők pusztulása... A teremtés óta sok minden megváltozott, elromlott. Mózes első könyvének első fejezete egy romlatlan világot ábrázol, amelyet Isten tervezett. Ami szépség ma fellelhető a természetben, az — ha halványan is, de — ezt a hajdani állapotot tükrözi vissza.

Búzaszentelés

Az életnek is nevezett búza a magyarság egyik legfontosabb gabonánövénye. Minden év április 25-én, Márk napján szentelték meg a földből éppen kikelő búzát, hogy nyárra bő termést hozzon.

Mit mondanak a tudósok? Evolúció vagy teremtés?

Az evolúció elmélete nincs ellentétben a teremtés eszméjével. Az evolúció a tapasztalati világban kifejezése a teremtői, létező isteni működésnek.

Evolúció

A mezőgazdaság megindulásával az ember kiválasztott néhány fajt, és azt termesztette. Ez odáig fajult, hogy hatalmas területeket sajátítottunk ki néhány fő tápláléknövényünk számára, némelyiket még monokultúrában is termesztjük, miközben a többi növényfajt kiszorítjuk eredeti élőhelyükről, ezzel erőteljesen csökken a fajok száma. A mezőgazdasági termesztés során rengeteg vegyszert használunk, túl intenzíven műveljük a földet, ugyanazokat a fajokat ültetjük bele, ezzel kiszigereztük a termőtalajt. Mindeközben számos módszer van arra, hogy úgy termesszünk növényeket, hogy fennmaradjon a biológiai sokszínűség és bőséges termést szüreteljünk.

Akkor megint szólt Isten: „Legyenek világító testek az égbolton, s válasszák el a nappalt az éjszakától. Ezek határozzák meg az ünnepeket, a napokat és az éveket. Fényeskedjenek az égbolton, s világítsák meg a földet.” úgy is lett. Isten megteremtette a két nagy világítót. A nagyobbik világítót, hogy uralkodjék a nappalon és a kisebbik világítót, hogy uralkodjék az éjszakán, s hozzá még a csillagokat is. Isten az égboltra helyezte őket, hogy világítsanak a földnek, uralkodjanak a nappal és az éjszaka fölött, s válasszák el a világosságot meg a sötétséget. Isten látta, hogy ez jó. Este lett és reggel: a negyedik nap.

Ter 1, 14-19

4. nap

Mivel a növények sarjadása megkezdődött a harmadik napon, szükségszerűvé válik a fény szolgáltatása a fotoszintézishez, s ezután minden élőlény életéhez az optikai világosság biztosítása.

Isten gondoskodása:

Az univerzum csillagai nemcsak úgy kószálnak az űrben, hanem rendbe, galaxisokba tömörülnek. Az univerzum pontosan azokkal a sajátosságokkal rendelkezik, amelyek szükségesek az „élet” fennmaradásához. Az élet kialakulásához a világegyetemben nagyon különleges körülményeknek kell uralkodniuk. Ha az univerzum túl gyorsan tágulna, az anyag túl nagy sebességgel szóródna szét, nem állhatna össze galaxisokká, és egyúttal bolygók sem létezhetnének. Ha azonban ez a folyamat a kelleténél lassabban megy végbe, az összes anyag egyetlen óriási röggé tömörülne össze, és megint csak nem jöhetnének létre bolygók. Bármelyik eset állna fenn, az kizárná az élet lehetőségét.

A világűr végtelenjében rója pályáját a Kék bolygó. Elég távol a fényt és meleget adó csillagától, a Naptól, hogy se túl nagy forróság, se túl nagy fagy ne legyen rajta. A Föld körüli mágneses tér fogja fel a napkitörések és a kozmikus sugárzás részecskéit, megvédve a Föld élőlényeit pusztító hatásuktól. Erősebb napkitöréskor olyan sok részecske érkezik a Föld felé, hogy a mágneses pólusok közelében, a légkör felső rétegében található molekulákat gerjesztik, gyönyörű fényjelenséget, a sarki fényt létrehozva.

A Föld légkörében, a sztratoszférában, kb. 20-25 km-es magasságban találjuk az ózonréteget, ami elnyeli a Naptól érkező, az élő szervezetekre káros UV sugárzást. Ha nem lenne ózonréteg, az UV sugárzás elérné a földfelszínt és az összes szárazföldi élőlény sejtjeiben található kémiai kötéseket felbontaná, így az örökítőanyag (DNS) is megsemmisülne.

A Föld légkörében található víz, szén-dioxid, ózon, metán molekulák segítenek az üvegházhatás kialakulásában. Emiatt egyenesen a felszíni hőmérséklet. A Naptól érkező infravörös sugárzás felmelegíti a Föld felszínét, onnan az hő formájában visszaverődik a levegőbe, de a nagy része nem tud eltávozni a világűrbe, mert ezek a gázok megakadályozzák ebben.

Sajnos az ember nagyon sok üvegházhatású gázt juttat a levegőbe. Emiatt nem tud eltávozni a hő nagyon nagy része, melegszi a légkörünk, ezzel felborul az időjárásunkat szabályozó finomra hangolt rendszer.

Isten, amikor megteremtette a világot, számos csodát rejtett el benne, és szeretné, ha az ember ezeket felfedezné. rácsodálkozna és felismerné benne Teremtője művét. Az elmúlt évezredek alatt a kíváncsi elme sok mindent megismert ebből, de még mindig vannak megfejtendő részletek, sok felfedezés vár még ránk!